

מסורת הש"ס

(א) [ברכות: טו] וסס [נמן].
(ב) [גירסה הר"ף והר"ש]
ר יעלי אומר עד בין כי
ידי'ל אחר עד למטה [טו].
(ג) [נמן נד.] (ד) [מנחת
סו.] (ה) [זל' מדרגה
מלכות כע"כ.] (ו) [זל'
דבא.] (ז) [זל' ל. ה] [מנחן
חזר לק' מה:] (ט) [ע"כ
פירושו לפי לשון אחר].
(י) עין ד"ה. (כ) [עין
מהר"ם].

הגהות הב"ח

(א) גם' רכי ינאלי אומר עד
למטה:

לעזי רש"י

איברי"ש [איברי"ש].
סרעפת.
טינב"א. דק. רזה.

מוסף רש"י

הא נשתייר הימנה
כלום בשורה. דעתיד
להיבדלות ילקהרפאות
(הפרוס עמי קמ). עשירין
מקמצין. ר' שמעון שהי
כן נשיא ועשיר היה. קמלן
עלן (תנחות 19). במקום
שהיא חיה. פי' דהיט
נמקום שגליה נחלר הכנר
(הפרוס עמי).

אלו מרפות פרק שלישי חולין

כל
קאמר עד ולא עד בכלל
ה' לראשונה דמספקא ליה
ראשונה ושניה איני יודע

י"ע ועד בכלל או דלמא עד ולא עד בכלל
 רב פפא את"ל עד ולא עד בכלל פי
 פרשה מהו בעי רבי ירמיה את"ל י"ע ועד
 פרשה פרשה עצמה מהו ת"ש הפרשה
 כבשר מאי לאו פרשה ראשונה ושניה
 י"שית בעופא ר' ינאי אומר (ב) למטה
 האגפים ור"ל אמר י"ע בין אגפים אמר
 עולא קאימנא קמיה דבן פוי ואיתוי
 לקמיה הוה וברק עד בין אגפים ושחל ליה
 רבי נשיאה וקם ודל לא ידענא אי משום
 דלא צריך למברק טפי אי משום כבוד
 נשיאה: ניטלה הכבד וכו': הא נשתייר
 הימנה כלום כשרה אע"ג דלא הוי כית
 והתנן ניטל הכבד ונשתייר הימנה כית
 כשרה אמר רב יוסף לא קשיא הא ר' חייא
 ר"ש בר רבי כי הא דר' חייא וריק לה
 ור"ש בר רבי מבייל לה י"סימניך עשרין
 מקמציין הוה פולמוס דתא לאומבריתא
 ערקו רבה ורב יוסף פגע בהו ר' זידא אמר
 להו ערוקאי כית שאמרו במקום מרה רב
 אדא בר אהבה אמר במקום שהיא חיה אמר
 רב פפא הילכך בעינן כית במקום מרה
 ובעינן כית במקום שהיא חיה רבי ר' ירמיה
 אשי מותחלתקט מהו בעי ר' אשי כית
 מיה ר' תיקי בעא מניה ר' זריקא מר
 אמר גלדלה כבד מעורה בפרשיה מהו
 אמר ליה גלדול זה איני יודע מהו אי למ"ד
 בבמקום מרה הא איכא אי למ"ד במקום שהיא
 חיה הא איכא: הריאה שניקבה: רב
 ושמואל ורב אסי דאמרי קרמא עילאה
 ואמרי לה קרמא תתאה אמר רב יוסף
 דבר מניומי אמר רב נחמן וסימניך כיתונא
 דורדא דמנחא ביה ריאה פשיטא אי
 איניקב עילאה ולא איניקב תתאה
 מעין כדרכה דאמר ר"בה דאי ריאה דאגלד
 כאהינא

הָאָהָה וְדָלִי מִן הַפֶּרֶשָׁה הִיא
הַחוּט כְּנֶגֶד פֶּרֶשָׁה שְׁנִי
שֶׁשֶׁן שְׁדִין לִיָּה וְטֹרֶפָה אֹ
פִדְיוֹן כְּכֶסֶד. אִם נִפְסָק
פֶּרֶשָׁה שְׁנִי. וּמִפִּי גִלּוֹן
וְלִשְׁנוֹ מִוְרֵי הָרִאשׁוֹן הַגּוֹן
(קֶרֶס): עַד לִמְטָה. מִמֶּנִּי
יֵשׁ עַד כְּנֶגֶד בֵּין אֲנִפִּים.
כְּשֶׁבִילֵי שִׁילָךְ אֲלֵס: וְהָ
(: וְרִיק לֵב. לְבַהֲמָה שֶׁלָּה
וְכָל מִטְבִּיל לֵב. אֲזֹלֶה. וְכָל
שְׁמַעְתִּי. אֲלֵב נִרְאֶה צִיִּי
לְמַתִּי חֲרִיב וּמִטְבִּיל לֵב

מו.

עד ויעד בבש' או עד ושא עד בבש'. ממחרת בפירוקן (לקמן דף נה) כל
שיעורא דשיעורא חכמים להחמיר ליכא למפשט מידי דהני מילי
במשנה או בצרימא אצל הכא מימרא היא: ואם תיטצי יאמר עד
ושא עד בבש' פי פרשה מהו. אף על פי שאמר שמואל עד צין

ותחלת עובי פיטול ראשון עד פיטול
שני שלמטה הימנו קרוי בין הפרשות
ראשון ועד ולא עד בכלל ואזי יודע
ו שמה מסוף עובי פיטול 3 קרוי
בין הפרשות זוהי בין הפרשות
בצל מה שהוא כנגד עובי החוט
ומתפצל לא מיקרי בין הפרשות
הפרשה אחי נמי מחוט הכי מספיק
אזי שאל אי משום פיטול דרשו

שיטה מקובצת

6) וכל אותו בין הפרשה
טרפה: 5) כשהיא מעורה
ודבוקה: 4) הא איכא
שהי כולה קיימת: 3) על
שם שקרום התחתון אדום:
2) ואיני יודע או שמא
מספר עובי פצול ראשון
עד פצול 2) קרדי
בין הפרשות: 1) ממקום
ששוכבות על הגוף דהיינו
למטה:

דבינו גרשום

ער ועד בכלל בן כלומר
 אסתר ער אחת סופה ער
 ער בכלל בן אה מצא
 לומר ער ולא ער בכלל
 הורשקונה אינה בארשנה
 מוח מ' פרשה ארשונה
 מוח שהיא בנתיים בן
 מוח השורד לחלול פרשה
 בן ארשונה מוח ישנה
 בכלל מוח שורדה אין מוח
 אה מצא לומר ער ארשונה
 בכלל פרשה ארשונה
 עצמה בכלל מוח אר
 לא אכל אכל שניה
 אה נטיסל פרשה שניה
 עצמה עצם אה מוח חידון
 כשהל חת חתה ארשונה
 ער בן ארשונה ער כנפ
 העוף ער אה דר חיה
 ויקה ילה כלומר בן חיה
 ויקה ילה ויטוף הבהמה
 אה נשתייר מנחם אה
 ין שמעון בן מטיסל
 ביה כלומר אכיל אה
 ע"י טיבול ומכש' לבדמה
 אה דר חיה כותל
 במקום שהיא חיה כותל
 באותו מקום שהיא חיה
 חילק בעקב חיה במקום
 מהו כן כלומר חן במקום
 מהו חן במקום שהיא
 חיה: מחלקת מוח כלומר
 חיה חיה כותל במקום
 אה חיה מחלקת במקום
 מקומות: כרעצה מוח
 כלומר ארץ כרע: מרוד:
 מהו חיה חיה ער ער ער
 מרוד: אה ילמי חיה
 במקום מהו ארשונה כלומר
 חיה מרעיה נשטפשה
 ואמרי לה קרעה ארשונה
 דשתי קרמה ין בריאה
 ויסמקן כיתאנה ארשונה
 בן כלומר ארשונה הנפיש
 כותל. ארשונה מין מרדבא
 דאמר

(א) לפי הגירסא שלפנינו בנתיב
איתו מוכן משי"ב אבל לא שניה
ואולי דגירסא אחרת היה לו
דפרשה ראשונה בכלל מות
אבל לא שניה וכו'.

ב ליה ורבי שמעון מטביל ליה דאף
נפש משיב נפש וכדאמרין (ולפי דף
שיחזור וירפא טרפה ולר' חייא לא
ן: עשרין מקחלין. רבי שמעון בן
אבא בריה דאמרי נבקים מרה מרה
לא כרע לי וטמאמי. לי שניא אחרינא
כאן וחלי כית כאן: מרודד. מרוקע
כאן מעט וכוה קיימת: הא יטבא.
וינחת בו. ורדא על שס שקרוס
כמו בלודה דמחטתין (לקמן דף נד:).
כרינא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones